

Turiny

Prologas. Kas būtų, jei... 7

Nustok laukti: kodėl tinkama akimirka niekada neišauš 19

Dar dvejosi ar persėsi? 20

Tas, kas nesikeičia, yra pakeičiamas 24

Gana atsikalbinėti 30

Veiklos žmogaus mentalitetas 35

Pažadinti vidinę pokyčių motyvaciją: kodėl „nagi nagi“ seniai nebemadingas 40

Motyvacija 1.0: pasprukimas nuo kardadančio tigro 45

Motyvacija 2.0: riestainis ir botagas 47

Motyvacija 3.0: nagi, tau pavyks! 49

Motyvacija 4.0: prasmingi pokyčiai vietoj tuščių fazių 55

Pokyčių iniciatoriaus kelias: kodėl didžiausias išsipildymas nutinka veikiant 60

Būti veiklos žmogumi – tai ne rangas, o vidinė nuostata 63

Gana sabotuoti save 68

Vadovauti gali kiekvienas 72

Visa keičiantis klausimas 76

Nebijokite permainų: kodėl mūsų didžiausi trūkumai drauge yra ir didžiausi privalumai 80

Baimė yra tavo draugė 83

Prasmė vietoj nepasitenkinimo 88

Vienintelė baimė, kurią turėtumėte jausti 92

Intencija svarbiausia 94

**Unikalus, bet ne paklusnus: kodėl verta būti unikaliam,
o ne kitokiam 102**

Unikalus, o ne kitoniškas 104

Jūsų asmeninė nepriklausomybės deklaracija 107

Vertybių renesansas 110

Dešimt minučių olimpiniam stadione 119

**Ketinimus transformuoti į laimėjimus: kodėl du žodžiai gali pakeisti
jūsų gyvenimą 125**

Tarkite „O TAIP!“ pokyčiams 128

Pasiryškite spęsti 130

Septyni žingsniai į lengvesnį sprendimų priėmimą 134

Ar esate pakankamai S. E. K. S. I? 135

Pasinaudokite 1 procento formule 142

**Gyvenimo prasmė yra gyvenimas: kodėl Niujorkas kartais
yra čia pat už kampo 148**

Greitasis Niujorko testas ilgalaikiams pokyčiams 153

Pokytis per valandą 157

Keturios mokymosi pakopos 160

Atsikratykite bambeklių, visažinių ir niurzgų 164

Epilogas: kurkite istoriją 171

Padėkos 175

Apie autorių 179

Prologas. Kas būtų, jei...

*Džo, dar vieną už sapnus
Tris dešimtukus už „Baby Blue“,
Nes „Baby Blue“ kaip tu, Marlena,
Trys minutėlės – niekis,
Džo, neuždaryk dar krautuvėlės
Dar vieną, ir tave paliksiu vėlei.
Hansas Harcas (Hans Hartz), „Džo, dar vieną“*

Buvo visai įprastas 1994-ųjų rudens antradienis. Nors tądien pasaulyje nenutiko nieko ypatinga, tos dienos niekada neužmiršiu. Mat teko akimirksniu apversti visą savo pasaulį aukštyn kojomis. Tuo metu atlikau civilinę tarnybą integracinėje Hanzos miesto Liubeko universitetinės klinikos įstaigoje. Ten ne tik globojome ambulatoriškai besigydančius vaikus, turinčius mokymosi ir raidos sutrikimų, bet ir diena iš dienos rūpinomės įvairiausių gydyklų pacientais, kad jų kasdienybė ligoninėje būtų bent kiek skaidresnė. Vienas iš šių vaikų pavergė mano širdį. Devynmetis Tomis gulėjo Vaikų onkologijos skyriuje dėl auglio galvoje. Ne kartą operuotas, be plaukučių. Pliką galvą ženklino du didžiuliai randai – išoriniai beviltiškos gydytojų kovos su klastinga liga ženklai. Bet vėžys jau buvo taip pažengęs, kad Tomiui nebeliko vilčių laimėti šią kovą. Tačiau vienas dalykas stebino. Nors diagnozė buvo sukrečianti, šis narsus vaikas buvo džiugiausias visoje ligoninėje. Su uždegančia aistra prie staliuko pjaustė ir karpė figūrėles, valandų valandas pats sau vienas dėliodavo dėliones arba mokydavosi skambinti gitara Herberto Grėnemejerio (Herbert Grönemeyer) pjeses. O kai išvargdavo, klausydavosi mano skaitomų Asterikso ir Obelikso nuotykių.

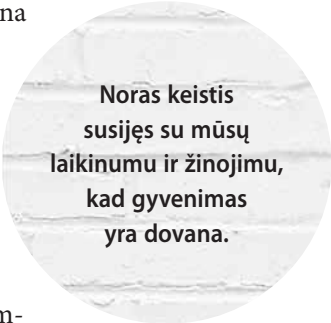
Neblėstantis Tomio gyvenimo džiaugsmas mane žavėjo. Jis turėjo galybę priežasčių jaustis sužlugdytas. Bet toks nebuvo. Priešingai, daug juokėsi, visados buvo geros nuotaikos ir savo drąsa užkrėsdavo kitus vaikus. O fizinė Tomio būklė sparčiai prastėjo, būdavo dienų, kai jo visai nepamatydavau. Bet tą įsimintiną antradienį jis vėl sėdėjo man ant kelių ir mudu abu skaitėme „Asteriksą Ispanijoje“. Tiesą sakant, viskas buvo kaip visada, bet kai priėjome mėgstamiausią Tomio vietą (žinantiesiems – ten, kur mažasis Pepė sulaiko orą, nes nenori valgyti žuvies), Tomis, tarsi tarp kitko, ištarė man sakinį, kurio niekuomet neužmiršiu: „Ilja, žinau, kad greitai mirsiu. Bet aš nebijau, nes gerasis Dievas manimi rūpinasi. Beje, labai *faina*, kad tu man visados tiek daug skaitai. Slaugytojai niekad nenori to daryti. Kaip padėką rytoj išpjaustinėsiu tau talismaną.“ Tą akimirką iš visų jėgų tvardžiausi, kad nepravirkčiau ir kad Tomis to nepastebėtų. Tepasakiau: „Cool, džiaugiuosi.“ Ir kaip niekur nieko skaičiau toliau, o atsisveikinome kaip visad – sumušdami delnais. Talismano taip ir negavau, nes po dviejų dienų Tomis mirė.

Būdamas devyniolikos ilgai analizavau šią savo patirtį. Instinktyviai suvokiau, kad tas narsus mažius nors ir tragiškomis aplinkybėmis padovanojo man ypatingą dovaną. Iš šio susitikimo išmokau apie motyvaciją daugiau nei iš visų knygų, seminarų ir paskaitų per daugybę vėlesnių metų. Savo nusiteikimu ir nepalaužiama narsa gyventi Tomis parodė, kad ir vienas žmogus gali nuveikti labai daug, net jei, regis, visos aplinkybės nukreiptos prieš jį. Supratau, kad mažas berniukas gali būti pavyzdys, mokantis mus, kaip įmanoma apversti pasaulį aukštyn kojomis ir jį pakeisti. Kaip tik dėl to, kad žinojo, jog gyvens nebeilgai, Tomis mėgavosi kiekviena akimirka ir gyveno taip intensyviai, kad užkrėsdavo tuo visus aplinkinius vaikus ir suaugusiuosius.

Žinoma, Tomis mirė gerokai per anksti, bet aš jam dar ir šiandien esu dėkingas už tai, kad jo dėka išmokau svarbią pamoką. Tąsyk tokiu naiviu ritualu prisiekiau iki kruopelės išragauti savo gyvenimą. Pasiryžau pagauti sėkmę už uodegos. Padaryti karjerą ir patirti visa tai, ko Tomis negalėjo patirti. Nenumaniau, ką dėl to turėčiau padaryti, bet dabar jau suprantu, kad tai buvo vienas iš tų posūkio taškų, kurie padarė

lemiamą poveikį tolesniam mano gyvenimui. Dar ir šiandien semiuosi išminties iš to susitikimo su Tomiu. Mat visada, kai imu jaudintis dėl kokio nors menkniekio, primenu sau, jog turime būti dėkingi už tai, kad esame sveiki ir kasdien gauname progą palikti gyvenimą kiek geresnį, nei radome.

Čia noriu nuoširdžiai pasveikinti tave, miela skaitytoja ir mielas skaitytojau. Labai džiaugiuosi, kad manimi pasitikėjote. Žinau, jūsų laikas yra pats ribočiausias išteklius, dėl to man tai tikrai daug reiškia. Ilgai svarsčiau, ar derėtų knygą apie tinkamą pokyčių motyvaciją pradėti nuo pasakojimo apie mirtį. Juk vienas svarbiausių mano tikslų – padėti jums eiti asmeniniu jūsų keliu suteikiant gyvenimą teigiančių, įkvepiančių ir į sprendimus orientuotų postūmių. Todėl ne sykį savo prisiminimus apie Tomį buvau padėjęs į virtualų stalčiuką ir mėginau pradėti knygą kitaip. Tačiau taip jau būna su atkakliomis idėjomis – jos vis išlenda ir nori būti anksčiau ar vėliau įgyvendintos. Ir argi neretai tik suvokimas, kad esi mirtingas, mus paskatina apsvarstyti savo motyvaciją ir radikaliai pakeisti gyvenimo kursą?



**Noras keistis
susijęs su mūsų
laikiniu ir žinojimu,
kad gyvenimas
yra dovana.**

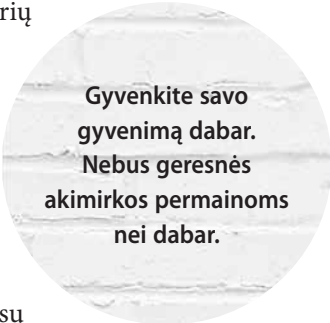
Kiek pažįstate žmonių, kurie taip baiminasi būtinų permainų, kad savo pačių gyvenimo sampratą paaukojo dėl aplinkinių žmonių lūkesčių ir, tiesą sakant, ne gyvena, o tik funkcionuoja? Tokių, kurie gerokai per ilgai kliovėsi apgaulingu mažiausios galimos žalos saugumu, užuot kaip pasaulio judintojai išragavę kiekvieną jiems skirtą dieną? Kurie taip ilgai laukė tinkamo momento, kol galiausiai su širdgėla konstatavo, kad jų svajonės tyliai mirė. Kurių vienintelė motyvacija dažnai tėra ta, kad po darbo dienos bus galima suvartoti vakarinę TV programą. Ir pasitaiko, kad tokiais atvejais tik krizė, likimo smūgis ar susidūrimas su mirtimi priverčia gailėtis viso to, ko nepadarei, nesužinojai ir nepatyrei. Juo ilgiau svarsčiau šią mintį, juo aiškiau suvokiau, kad negali būti geresnės pradžios knygai nei istorija, aiškiai primenantis mums mūsų pačių mirtingumą ir gyvenimo dovana.

Todėl pačioje pradžioje noriu pasakyti jums, kad nuolat prisimintume vieną faktą: mūsų laikas čia, žemėje, yra ribotas ir kartais, deja, praeina greičiau, nei numanome. Todėl turime išragauti jį kiek įmanoma ir išsunkti iš visų gyvenimo sričių kuo daugiau. Turime dirbti, mylėti ir gyventi taip, tarsi kiekvieną sekundę nebūtų nieko svarbiau. O kaip elgiasi dauguma žmonių? Palieka savo ketinimus dūlėti stalčiuje, dirba nemėgstamą darbą, gyvena susisaisę santykiais, kurie jų nedaro laimingų. Žinoma, kada nors viskas pasikeis, bet šiuo metu, deja, niekaip neįsipaišo į visiškai prirašytą darbo kalendorių. Ir taip laukiama tinkamos akimirkos. Dienas, mėnesius. Kartais visus metus. Tačiau viltis, kad išauš tasai *kada nors*, deja, labai apgaulinga, ir neretai tai virsta *niekad*.

O kai vieną dieną atsigręši atgal ir pažvelgsi į nugyventą gyvenimą, iškart imsi graužtis, kad nerizikavai labiau ir pražiopsojai daugybę gražių dalykų, neišdrįsai siekti savo svajonės. Smarkiai nuliūdęs suprasi, kad nepastebėjai daugybės galimybių, neiškeiči šitiekos baimių ir nepasiekei daugybės tikslų. Juk neretai esti taip, kad dalykų vertę suvokiame ir įvertiname tik tuomet, kai imame juos prarasti. Dar gerai prisimenu jausmą, kai teko šešias savaites nešioti gipsą, nes buvau susilaužęs dešinės rankos riešą. Tiesą sakant, smulkmena, tačiau diena iš dienos kasdieniškiausi darbai ėmė kelti sunkumą. O kai gipsą pagaliau nuėmė, pajutau dar niekad nepatirtą dėkingumą, kad vėl galiu normaliai valgyti, užsirišti batus ir vairuoti automobilį. Verslo filosofas ir asmeninio tobulėjimo ekspertas Džimas Ronas (Jim Rohn) kartą labai taikliai pasakė: „Yra lygiai dviejų rūšių skausmas. Disciplinos skausmas ir apgailėstavimo skausmas.“ Norėčiau pridurti, kad galime išvengti tik vieno iš jų. Ir pasirinkti turime kasdien.

Ar jums neatrodo, kad pernelyg daug duotybių priimame kaip savaimė suprantamas, nors iš tiesų jos tokios nėra? Darbas, kurį turime atlikti, žmonės mūsų gyvenime ir pirmiausia mūsų sveikata yra puikūs pavyzdžiai. Turėtume už visus šiuos dalykus būti dėkingi, kol jie mums yra duoti. Ir tada nuspręsti niekada nesitenkinti esama padėtimi (*status quo*), o siekti neįprastų rezultatų visose gyvenimo srityse. Neleisti svajonėms tyliai mirti, kasdien daryti viską, kad jas pasiektume. Ne kada

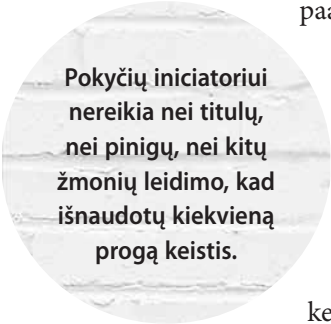
nors, o šiandien. Imkitės šiandien tų dalykų, kurių ilgėdamiesi pabundate naktį, nors tai reikštų ir riziką. Steikite savo verslą, darykite karjerą, užkalbinkite savo svajonių partnerį, keliaukite po pasaulį, eikite užsiimti labdaringa veikla, rašykite knygą, pasakykite vaikams, kaip stipriai juos mylite, pakeiskite mitybą, pasimėgaukite neužmirštamais saulėlydžiais ir darykite kuo daugiau dalykų, kurie pripildo jūsų gyvenimą. Sena patarlė sako: „Geriausias laikas pasodinti medį buvo prieš 20 metų. Antras pagal gerumą – šiandien.“ Tas pats pasakytina ir apie jūsų tikslus bei svajones. Jei šiandien žengsite pirmą žingsnį, po metų būsite labai dėkingi, kad jį žengėte.



Gyvenkite savo gyvenimą dabar. Nebus geresnės akimirkos permainoms nei dabar.

Išdrįskite savo gyvenimo krypties formavimą paskelbti esminiu dalyku. Uoste prisišvartavęs laivas yra visiškai saugus. Tačiau jis buvo pastatytas tam, kad buriuotų atšiaurioje jūroje, įveiktų audras ir skroستų bangas. Taip yra ir su jūsų vidiniu akstinu veikti. Atėjote į šį pasaulį jo pakeisti. Žinoma, galite vengti bet kokios rizikos, likti tariamai saugiame uoste visą gyvenimą nieko nekeisdami ir retkarčiais ilgesingai žvilgčioti į horizontą. Arba dabar pat iškelti inkarą, pakelti bures ir pradėti kelionę į ateitį, kur pagausite savo svajonę už sparno. Be abejo, visuomet išlieka tikimybė, kad vienur ar kitur atsitrenksite į pakrantės uolas. Bet tariamas žlugimas visai nėra blogai, tai puiki proga augti. O iš tiesų jus graužtų tik jausmas, įsismelkiantis, kai laukiate per ilgai ir pavėluojate. Disciplinos našta sveria vieną kilogramą. Apgailestavimo – visą toną.

Juo dažniau tai prisimenate, juo intensyviau galime gyventi ir kiekvieną dieną panaudoti tam, kad taptume geresne savo pačių versija. O tam būtina patiems imti vadžias į rankas – nesvarbu, kurioje gyvenimo kopėčių vietoje esate šiuo metu. Kad išsivadavotumėte nuo titulų, pinigų ar kitų žmonių leidimo ir pažadintumėte tinkamą motyvaciją keistis. O tai reiškia, kad jums reikės tapti pokyčių iniciatoriumi (angl. *Changemaker*). Kadangi dažnai vartosi šią sąvoką, jau dabar trumpai



**Pokyčių iniciatoriui
nereikia nei titulu,
nei pinigų, nei kitų
žmonių leidimo, kad
išnaudotų kiekvieną
progą keistis.**

paaiškinsiu, ką turiu galvoje. Man pokyčių iniciatorius yra žmogus, mažas ir dideles kasdienybės permainas laikantis didele gyvenimo dovana ir gebantis sumaniai įgyvendinti šią nuostata. Tasai, kuris leidžiasi ieškoti galimybių ir progų bei aktyviai formuoja savo ateitį, užuot užsilikęs vien tik esamoje padėtyje. Kuris leidžia už save kalbėti darbams, o ne tauškia apie ketinimus. Kuris nevensgia rizikuoti ir parodo kitokį kelią darbuotojams, klientams ir kolegoms. Trum-

pai tariant, pokyčių iniciatorius – tai toks žmogus, kuris yra priėmęs sprendimą nepalikti savo karjeros, santykių ir apskritai savo gyvenimo kokybės atsitiktinumui, o kiekvieną sekundę išragauja kuo intensyviau.

Ar šiuos apibūdinimus galite pritaikyti sau, o gal vienur ar kitur dar reikėtų šiek tiek padirbėti? Norėdamas pagelbėti jums atlikti šią analizę kviečiu pradėti nedidelį minčių eksperimentą, kuris padės patikimai nustatyti, kiek esate pokyčių iniciatorius. Todėl prašau įsivaizduoti, kad būdamas senas ir (tikėtina) išmintingas žmogus savo dienų pabaigoje sėdite patogiam supamajame krėsele savo verandoje. Žvelgdami į besileidžiančią saulę mintyse klajojate po tam tikrus savo gyvenimo metus. Kai pažvelgiate į profesinę karjerą, šeimines padėtis ir vidinių galimybių plėtrą – ar būsite dėkingi ir didžiuosius tuos, nes nugyvenote visavertišką gyvenimą, kuriuo esate patenkinti, ir jis buvo kupinas laimės akimirku? O gal jūsų galvoje veikia dominuos liūdnos mintys, kad nepasiekėte šitiekos tikslų, tiek daug ko neišdrįsote pamėginti ir neįgyvendinote daugybės svajonių?

Ar šitaip hipotetiškai žvelgdami į praeitį pasakytumėte, kad pasaulį aktyviai keitėte, o gal tik pasyviai lūkuriavote ir atsidadėte atsitiktinumams, kitų žmonių sprendimams ir išorinėms aplinkybėms? Ar buvote pasaulio judintojas, ar tylenis stagnatorius? Kad ir koks būtų jūsų atsakymas į šiuos fiktyvius svarstymus, šia knyga noriu paraginti jus pasukti į kelią pokyčių iniciatoriaus, kuris aktyviai dalyvauja savo gyvenime ir yra pavyzdys kitiems žmonėms. Noriu paraginti jus išspausti

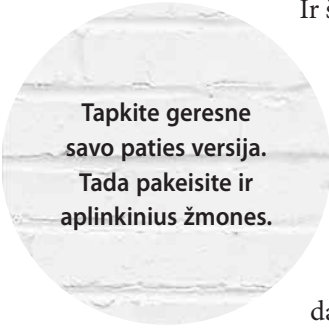
kuo daugiau iš savo karjeros, santykių ir apskritai pasiekti pasitenkinimą visur kur. Išsemti visas savo galimybes ir palikti pėdsaką. Jei jau esate gerame kelyje, norėčiau paprovokuoti jus pasistengti dar labiau ir žengtelėti žingsnį nuo „gerai“ prie „puikiai“. O jei kartais tyliomis valandėlėmis jaučiate, kad ne viskas dar taip lengvai įveikiama, džiaugčiausi, jei ši knyga galėtų tapti jūsų asmenine žadintoja.

Nesvarbu, nuo kokios startinės pozicijos pradėsite, šiandien tam geriausia diena – kloti bėgius ateičiai, kurioje tvirtai laikysite vadeles savo rankose, kurioje nustatysite ir kryptį, ir judėjimo greitį, ir tuomet džiaugsitės aštuonių juostų greitkeliu, vadinamu gyvenimu. Kurioje jūs aktyviai sieksite permainų, būsite teigiamas pavyzdys kitiems ir savo veiksmais pakeisite pasaulį. Kurioje paraginsite save imtis permainų ir įspausite savo žymę pasaulyje. Galbūt jūs dabar paprieštarausite: „Ilja, bet aš paprastas žmogus, kokius gi didžius pokyčius galėčiau nulemti?“

Noriu jums į tai atsakyti: jūs net nenutuokiate, kas jumyse glūdi. Kodėl jums negalėtų pavykti tai, kas pavyko daugeliui prieš jus? Svarbiausia, kad pradėtumėte nuo ten, kur dabar esate, ir pirmiausia susirūpintumėte savo motyvacija. Kartais kaip tik tada nutinka tokių dalykų, kurių negalėjote įsivaizduoti net savo drąsiausiose svajose. Mat vidinė išplieskusi ugnis greitai plinta. Netrukus galėsite konstatuoti, kaip keičiasi ir aplink jus esantys žmonės. Netgi galiu teigti: kuo mažiau stengsitės pakeisti platųjį pasaulį, o sieksite permainų mažuose dalykuose, tuo didesnė tikimybė, kad kaip tik tie maži dalykai įsuks didelio vežimo ratus.

Jau girdžiu ir antrąjį nuogaštavimą: „Ilja, bet tikrai daryti įtaką gali tik tie žmonės, kuriems ir taip sekasi. Negi nereikia turėti titulo, pinigų ir tam tikrų ryšių, kad galėtum kai ką pakeisti?“ Mano aiškus ir viename atsakas: „Ne, visiškai priešingai.“ Ar Stivui Džobsui (Steve Jobs) reikėjo titulo, kad kartu su savo draugais Los Altoso garaže įkurtų „Apple“ imperiją? Ar Martinui Liuteriui Kingui (Martin Luther King) reikėjo pinigų, kad pasidalytų savo svajone su milijonu žmonių? Ar Stivui Bezosui (Steve Bezos) reikėjo kitų žmonių leidimo, kad suteiktų pradžią vélesniam interneto milžinui „Amazon“? Ne, šie pavyzdžiai

rodo, kokį poveikį galima patirti pradėjus nuo mažų dalykų ir išdrįsus panaudoti savo galimybes, kad taptum geresne savo paties versija.



**Tapkite geresne
savo paties versija.
Tada pakeisite ir
aplinkinius žmones.**

Ir štai mes jau pasiekėme raudoną giją, kertinę šios knygos temą. Jums nereikia nei titulų, nei pinigų, nei kieno nors leidimo, jei norite gyventi sėkmingai. Jums nereikia titulo, kad taptumėte pavyzdžiu ir patrauktumėte aplinkinius žmones. Jums nereikia pinigų, kad padarytumėte didesnę apyvartą, aistringai atliktumėte savo darbą ir dėl savo klientų pasistengtumėte dar labiau. Nereikia nieko, kas jums leistų priimti drąsius sprendimus ir kaskart pasistengti labiau, nei iš jūsų tikimasi. Tai pavyksta tarsi savaime, kai įveikiate pokyčių baimę ir turite drąsių idėjų, priimate aiškius sprendimus ir elgiatės klausydami savo širdies balso. Kai kasdiene mantra paverčiate šios knygos pavadinimą: „Mąstyk, daryk, keisk“.

Nesvarbu, kokia šiandien yra jūsų profesija, noriu pasiūlyti jums šią idėją: darbas yra įprastas tik tuomet, kai nusprendžiame, kad jis tėra įprastas. Nesvarbu, ar jūs dar tik mokotės, ar esate tarnautojas, paprastas darbuotojas, skyriaus vadovas ar valdybos pirmininkas, – kiekviena veikla šiame pasaulyje yra unikali galimybė panaudoti visus savo pajėgumus ir asmenybės galia palikti įspaudą aplinkoje. Todėl prašyčiau jūsų atsisveikinti su mintimi, kad asmeninė sėkmė priklauso nuo išorinių aplinkybių. Visa, ko jums reikia, kad paskatintumėte mažas ir dideles kasdienybės permainas, glūdi jumyse. Milžiniškas jūsų potencialas tik ir laukia, kol jūs jį atskleisite ir plėsite.

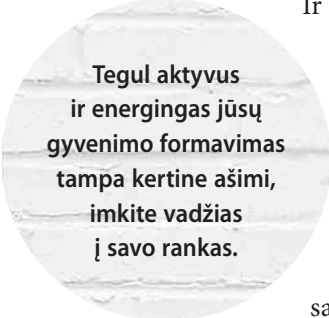
Tad jei tai šitaip paprasta, kodėl tik mažuma žmonių drįsta keisti pasaulį? Todėl, kad teorija kaip ir aiški, o štai ją pritaikyti tikrovėje – visai kas kita. Kasdienėje savo kaip motyvacijos trenerio ir ugdančio vadovo praktikoje neretai turiu konstatuoti, kad tapome verkšlentojų, bambeklių ir visažinių visuomene. Visi viskuo nepatenkinti. Niekas nemato jokių didžiulių galimybių, kurias mums atveria įdomus gyvenamas metas.

Visada keistis turi tik kiti, kad pats galėtum likti toks, koks esi. Bet jei visi taip galvos, niekada niekas nepasikeis. Jei tik lauksite, kad jūsų vadovas, bendradarbiai ar sutuoktinis priimtų tinkamus sprendimus, susijusius su jumis, tuomet atsidursite tiesiame kelyje į vidutiniškumą. O su tuo kartu ir į nepasitenkinimą. Neleiskite, kad taip nutiktų, ir apsispręskite tuojau pat ryžtis permainoms. Pats būkite priekyje. Išdrįskite palikti gyvenime savo asmenybės įspaudą. Elkitės pagal savo vertybes ir nuostatas. Priimkite asmeninius sprendimus. Neleiskite savo svajonėms tyliai mirti, garsiai išrėkite, kaip mylite gyvenimą. Jei nuosekliai laikysitės šios filosofijos, jūsų kasdienybė daug kur taps spalvingesnė, verslas sėkmingesnis, profesinė karjera visavertiškesnė ir išaugs jūsų pasitenkinimas apskritai.

Skamba visai neblogai, tiesa? Tačiau išties ne viskas taip lengva, kaip atrodo iš pirmo žvilgsnio. Daug lengviau pasikliauti kitais, slėptis pilkoje masėje ir tapti prisitaikiusia avimi didelėje bandoje. Norint tapti pavyzdžiu ir imtis atsakomybės, teks nueiti nelengvą, akmenuotą ir rizikingą kelią. Mat jei išdrįssite savo paties motyvaciją paskelbti kertine ašimi, visuomet teks imtis pionieriaus vaidmens. Jūs eisite keliais, kuriais dar niekieno koja nėra žengusi. Priimsite sprendimus, nors nežinosite, ar jie teisingi. Ir jūs darysite klaidų. Daug klaidų. Didelių klaidų. Tačiau iš šių klaidų mokysitės ir jos padės jums augti. O tai yra svarbiausia. Mat jei jus judėti priekin ragins stipri ir prasminga motyvacija, galėsite motyvuoti ir kitus. Tik kai tapsite geresniu žmogumi, galėsite tapti geresniu verslininku, vadovu ar kolega. Tik paaugę patys asmeniškai galėsite padidinti ir savo profesinius laimėjimus.

Kasdien skatinu verslininkus, vadovus ir vadybininkus kuo geriau įgyvendinti šį augimo procesą. Mielos skaitytojos ir mieli skaitytojai, norėčiau padrašinti ir jus – tegul jūsų motyvacija nebepriklauso nuo išorinių veiksnių ar kitų žmonių, verčiau aktyviai remkite reikiamas permainas savo įmonėje, šeimoje ir įvairiausiose kasdienėse situacijose patys. Nuolat prisiminkite: jei jūs to nepadarysite, nepadarys niekas. Todėl norėčiau palinkėti sau, kad ši knyga taptų ištikima palydove ir nuolatinio jūsų įkvėpimo šaltiniu.

Tik jokiū būdu neketinu nurodinėti jums, kaip turite gyventi savo gyvenimą. Galiausiai ir man pačiam prireikė trisdešimties metų, kol išdrįsau išsivaduoti iš titulų, pinigų ir aplinkinių pritarimo ir esmine ašimi pasirinkti aktyvų savo paties gyvenimo formavimą. Patikėkit manim. Kol tai pavyko, turėjau kovoti su tais pačiais demonais kaip ir visi. Dvejojau, bijojau ir ne sykį nusivyliau. O šiandien šalia kiekvienos įveiktos viršukalnės yra gilus slėnis, kurį pirmiausia tenka pereiti.



**Tegul aktyvus
ir energingas jūsų
gyvenimo formavimas
tampa kertine ašimi,
imkite vadžias
į savo rankas.**

Ir vis dėlto aš vis dar girdžiu tuos pačius priekaištus: „Gerai, Ilja, gal tau tai ir atrodo paprasta, o mano situacija gerokai keblesnė. Niekada nepasiekčiau to, ką pasiekei tu.“ Leiskite man paaiškinti du svarbius dalykus. Pirmiausia neturite lyginti savęs nei su manimi, nei su kitais žmonėmis. Mes pernelyg skirtingi. Jums nereikia, kaip man, mesti sėkmingo darbo, tapti savarankišku darbuotoju ir pradėti viską nuo pradžių. Tai mano asmeninis unikalus kelias, kuriuo galiu eiti tik aš. Jums reikia surasti savąjį ir leisti, kad jus vestų jūsų vertybės ir vizijos. Galbūt pasieksite tai būdami verslininkai, įmonių vadovai ar vadybininkai. Tačiau ir tarnautojas, namų šeimininkė ar studentas gali tapti pokyčių iniciatoriumi, pavyzdžiu ir kitus užkrėsti motyvacija.

Antrasis dalykas netgi dar svarbesnis. Neturiu nei ypatingų talentų, nei išskirtinių gebėjimų. Galbūt kas nors panašaus, ką kitados pasakė televizijos žvaigždė Tomas Gotšalkas (Thomas Gottschalk): „Daugiau nieko nesugebu, tik kalbėti ir linksminti žmones.“

Mano atveju, tiesą sakant, yra netgi dar blogiau. Tačiau, priešingai nei praeityje, nebeleidžiu sau dėl to nusiminti, susitelkiu tik į tai, ką gebu. O gebu kalbėti, rašyti, atrasti kitų žmonių potencialą ir jį iki galo atskleisti. Ne, aš nesu kuo nors ypatingas, nesu koks guru, suradęs vienintelį tinkamą kelią. Aš visiškai paprastas žmogus, patyręs tuos pačius dalykus, susidūręs su tokiomis pačiomis problemomis ir ištvėręs tokias pat krizes kaip jūs. Ir man teko atsidurti situacijose, kai manimi mani-


puliavo kiti, o man reikėjo pasikliauti, jog kiti pasirūpins, kad būčiau motyvuotas ir atlikčiau savo darbą. Buvau situacijose, kai vengiau bet kokios asmeninės iniciatyvos, nes įsikalbėjau, kad tam man reikėtų titulo, pinigų ar kitų žmonių sutikimo. Labai ilgai slėpiau stalčiuose savo svajones ir įsiteigiau, kad kada nors joms išauš tinkama valanda. Tačiau man pavyko ištraukti save už kasytės iš pasyvaus gyvenimo pelkės ir šios knygos principus paversti tam tikra savo gyvenimo filosofija. Aš išdrįsau. Apsisprendžiau eiti nelengvu, akmenuotu ir pavojingu keliu. Žinoma, padariau daug klaidų. Tačiau greitai pasimokiau ir dėl iššūkių paaugau. O juo labiau augau vidumi, juo ryškesnė buvo išorinė sėkmė.

Tačiau be daugybės šaunių žmonių paramos man tai nebūtų pavykę. Kad niekada to nepamirščiau, dabar mano didžiąja misija tapo ketinimas perteikti savo patirtį kitiems. Paskaitose, seminaruose ir ypač savo knygomis. Leiskite man pasidalyti su jumis savo fundamentaliais įsitikinimais. Tvirtai tikiu, kad kiekvienas žmogus turi savo gyvenimo užduotį, paskirtį ar pašaukimą. Jūs gimėte kaip unikali nepakartojama asmenybė. Turite unikalių talentų ir gebėjimų, kuriuos gyvenime dar atrasite ir atskleisite. O tai pavyks tik tuomet, kai būsite pasirengę imtis atsakomybės, savarankiškai mąstyti ir judėti į priekį su gerais pavyzdžiais. Kai ištrūksite iš patogios komforto zonos ir išdrįsite tapti geresne savo pačių versija. Kai pradėsite patys aktyviai formuoti aplinkinį pasaulį ir nuo čia pradėsite didelę permainingą bangą, kuri nuvilnys toliau.

Jei būsite pasirengę eiti šiuo kerinčiu keliu, džiaugsiuosi mūsų bendra kelione. Norėčiau ryžtis nedideliame eksperimentui. Tai labai asmeniška knyga, ir noriu leisti jums pažvelgti į daugelį mano vidinių dalykų. Kad galėčiau dalytis su jumis įvairiomis savo emocijomis, kiekvieną skyrių pradedu dainomis, kurios mane labai įkvėpė rašant knygą. Taigi knygą lydi garso takelis, ir aš tikiuosi, kad muzikos, dainų tekstų ir mano idėjų derinys jums taip pat turės ypatingą poveikį.*

* Nuoroda į „Spotify“ grojaraštį: <https://open.spotify.com/user/1121732507/playlist/OzG13YabICTAbyoCGdPpcl>. Arba „Spotify“ programėlėje ieškoti Ilja Grzeskowitza.

Ir dar kai kas. Kad galėčiau kuo labiau padėti savo skaitytojams, feisbuke sukūriau uždara grupę, kuri skirta tik šios knygos skaitytojams. Ten galėsite ne tik gauti mano asmeninį patarimą, bet ir pasidalyti išpūdziais su kitais, žengiančiais šiuo keliu. Šios grupės idėja – tam tikra patyrusio vadovo vadovaujama grupė, kurios tikslas yra padėti jums asmeniniame jūsų kelyje. Grupę rasite šiuo adresu, džiaugsiuosi galėdamas jus ten pasveikinti: <https://www.facebook.com/groups/MachEsEinfach>.



**Palikite pėdsaką
savo aplinkoje.
Ižiebkite motyvacijos
ugnį ir paleiskite
kibirkštis.**

Dabar traukite savo svajones iš stalčiaus ir pradėkite gyventi gyvenimą, paženklintą ne apribojimų, o galimybių. Pamėginkite šiandien būti geresnis nei vakar vadovas, kolega ar partneris. Pereikime gilius slėnius ir pasiekime aukštas viršūnes. Pakeiskime abejingumą ir pilkumą ryžtu ir didžiais dalykais. Verčiau patys imkitės atsakomybės, neleiskite spręsti kitiems. Ir nelaukite, kol nusipelnysite titulo, užsidirbsite pinigų ar kiti žmonės duos jums leidimą permainoms. Viskas priklauso nuo jūsų. Ir viskas jau yra jummyse. Tapkite geresne savo paties versija ir palikite pėdsaką pasaulyje. Ižiebkite savo motyvacijos ugnį ir paleiskite kibirkštis. Drauge keiskime pasaulį. Pradėkite nuo mažų dalykų, o galbūt ir nuo didelių. Šioje knygoje mielai žygiuosiu priekyje. Man būtų didelė garbė, jei eitumėte paskui mane.

Nuoširdžiai jūsų
Ilja Grzeskowicz

Berlynas–Majamis–Bankokas
2015 metų pavasaris